

Korsgaard: Den højtærede Minister udtalte, at hvis vi faar de Kul, som vi har købt, saa o. s. v. Jeg tror, jeg tør love Ministeren, at vi faar alle de Kul, vi har købt, for naar man skal give godt 100 Kr. mere for dem pr. Ton end Dagsprisen, saa skulde Amerikanerne være ganske overordentlig daarlige Forretningsmænd, hvis de ikke leverede disse Mængder; og da jeg nu tror, at det ikke er noget letsindigt Løfte, jeg giver Ministeren, vil Følgen være, at det nævnte Forhold i en meget væsentlig Grad vil paavirke det kommende Finansaar, og det er meget kedeligt. Jeg kan ikke give den højtærede Minister Ret i, at det er helt heldigt, Statsbanerne har handlet ved de store Indkøb. Der er, som Ministeren udtalte, ikke afsluttet noget Køb af Betydning siden 1. August. Jeg formoder, at Beholdningerne den Gang har været ret smaa. Man har altsaa da købt Kul til et helt Aar eller saa omtrent; og vel kan jeg ikke skønne rettere, end at det er ønskeligt at have store Kulbeholdninger, men det forekommer mig ikke forretningsmæssigt set forsvarligt at oparbejde denne store Kulbeholdning paa en Tid, da Kulpriserne var saa høje, som de overhovedet ikke har været paa noget Tidspunkt. Jeg kan ikke skønne rettere, end at den Handel, som Statsbanerne har gjort, er meget dyr, og tillige ikke saa vel begrundet, som man kunde have Lov til at vente. Det synes jeg, man har Lov til at sige. Jeg haaber i hvert Fald, at man senere, i eventuelle Krisetider, ikke vil gribe til at dække sig for et helt Aar eller saa.

Rode: Til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen skal jeg sige, at den Ordning, der blev truffet i 1916, vistnok var den heldigste, der kunde træffes, efter at Venstre og de Konservative, som havde Flertal i Landstinget, havde erklæret, at de ikke vilde være med til den oprindelig foreslaaede Ordning. Derimod kan der ikke blive Enighed om, at det var heldigt, at Venstre og de Konservative stillede sig, som de gjorde. Jeg er tværtimod af den Overbevisning, at det har været en for Landets Økonomi skæbnesvanger Stilling, Venstre og de Konservative indtog.

De Oplysninger, vi har faaet om Kulindkøbene overrasker mig, maa jeg tilstaa, og synes mig i den Grad mærkelige, at jeg vil haabe, at der foreligger en Misforstaaelse hos Ministeren. Thi efter disse Oplysninger har man, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, før 1. August i Aar købt Kul i saa store Mængder, at man med den daværende Beholdning sikrede sig paa een

Gang for 15 Maaneder frem i Tiden, de 7 Maaneder til 1. April og derefter 8 Maaneder yderligere. Dette lyder ufatteligt. Det daværende Tidspunkt var en Tid, da man købte i Kina, Amerika og Afrika, hele Verden rundt, hvor der overhovedet var Kul at faa. Og paa dette Tidspunkt har altsaa Trafikministeren truffet Dispositioner til Dækning af største Delen af næste Aars Forbrug. Det forekommer mig at lyde højest besynligt, men der vil blive Lejlighed til at faa dette helt oplyst, idet jeg i Finansudvalget har stillet Spørgsmaal, som vil give Trafikministeren Lejlighed til at oplyse om hvert enkelt Køb og de enkelte Priser og de Forpligtelser, som Statsbanerne har. Hvis Forholdet er, som den højtærede Trafikminister her har meddelt, vil det sige, at ethvert Haab om at opnaa Balance for Statsbanerne ogsaa for næste Aar er fuldkommen udelukket, fordi man skal trække disse mægtige Kulpriser med sig ind i det kommende Aar. Men hvad enten det nu skulde være noget bedre, end den højtærede Trafikminister her har meddelt, eller det virkelig skulde være saa ulykkeligt, som han nu skildrede, vil imidlertid fuld Oplysning komme til at foreligge herom, naar Betænkning over Finanslovsforslaget bliver afgivet.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Slebsager*): Da disse Kulindkøb blev gjort, havde vi ganske overordentlig knappe Kulbeholdninger; endvidere kunde vi praktisk talt ingen Kul faa fra England, og af de Kul, vi havde købt i Amerika i Aaret 1919, havde vi kun faaet leveret en Trediedel paa Grund af Restriktioner af forskellig Art, Strækker, Transport til Havnene o. s. v. Ud fra disse Forudsætninger maatte man selvfølgelig købe, og der var paa det daværende Tidspunkt ingen Udsigt til, at der vilde blive bedre Forhold paa Kulmarkedet, idet der var uhyre Vanskeligheder med at fremskaffe Kul, fordi Forholdene i England udviklede sig stadig mere og mere mod Konflikt. Jeg maa maaske ogsaa gøre de ærede Medlemmer opmærksom paa, at jeg, da jeg gjorde Rede for disse Forhold under Finanslovsforslagets første Behandling, nævnte alle disse Tal, hvorudaf enhver kunde slutte sig til de Beholdninger; Statsbanerne vilde komme til at ligge inde med, hvis vi fik alle de Kul, som var købt. Men da havde man ingen Kritik at gøre gældende; efter at jeg havde fremsat min Redegørelse for Kul-situationen, var der ingen, der fremsatte Kritik, udover det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der mente, at der var